

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om indløsning af visse sparebeviser.

(Første behandling findes i tidenden sp. 419, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 145).

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Alfred Jensen, Ragnhild Andersen, Fuglsang, Lynnerup Nielsen og Petra Petersen:*

Til § 1.

I stk. 1 indsættes som nyt nummer efter nr. 5:

„0. har været arbejdsløs i mindst 90 kontrollerede dage inden for de sidst forløbne 12 måneder eller“.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Alfred Jensen: Da lovforslaget var til første behandling, gav jeg på den kommunistiske gruppes vegne udtryk for, at vi hellere så, at man foretog en almindelig indløsning af sparebeviserne. Jeg udtalte samtidig, at jeg ikke forventede, at ministeren ville gå med til, at udvalget stillede et sådant forslag.

Jeg kunne også på min gruppes vegne sige, at der måtte foretages visse ændringer i dette lovforslag, hvis det skulle blive nogenlunde antageligt, og jeg nævnte, at i det mindste burde de arbejdsløse sidestilles med de under punkterne 1-5 i § 1 anførte kategorier af medborgere; endvidere burde statsskattebeløbet i nr. 6 i samme paragraf forhøjes. Jeg forstod forhandlingerne således, at der fra anden side i udvalget ville blive rejst spørgsmål om en forhøjelse af dette skattebeløb, ja, ligefrem om en om-

lægning, så man kom ind på en almindelig indløsning af sparebeviserne. Jeg var derfor indstillet på, at der fra udvalget ville komme en redegørelse angående disse spørgsmål. Ifølge den nye forretningsorden skulle man jo, når der ikke længere er nogen ordfører, der aflægger beretning for udvalget, i betænkningen få besked om, hvad der var forhandlet i udvalget. Jeg kan ikke af den sparsomme betænkning, der foreligger, se, hvad man har forhandlet. Jeg kan kun notere, at der har været afholdt 2 udvalgs-møder. Da jeg stod i den situation, at jeg ikke vidste, hvilken stilling der var taget til spørgsmålet, ud over at der ikke ville blive stillet ændringsforslag, og da jeg ikke kunne se, om problemet om en mere omfattende indløselighed har været diskuteret, havde jeg håbet, at jeg, inden jeg fik ordet, gennem ordførernes udtalelser kunne finde frem til, hvad der havde været diskuteret. Da der somme tider er lidt fart med arbejdet her, måtte jeg i første omgang begrænse mig til at stille et ændringsforslag om, at i hvert fald de arbejdsløse, der havde 90 dages ledighed eller derover, fik mulighed for at få sparebeviserne indfriet. Egentlig er det et subsidiært forslag i betragtning af, at min gruppe ønsker at røre ved selve spørgsmålet om statsskatteindtægtsgrænsen, der er fastsat i § 1, punkt 6. Men som sagerne ligger, har jeg ment, at det både var rigtigt og forsvarligt, at vi stillede dette ændringsforslag i første omgang og så efter debatten her, hvor jeg håber man kan få en redegørelse for forhandlingerne, afgør, hvilket ændringsforslag vi vil stille ved tredje behandling.

Jeg skal anbefale, at man stemmer for dette vort ændringsforslag, at man under alle omstændigheder går med til, at de arbejdsløse får mulighed for at få deres penge udbetalt.

Ved første behandling gjorde jeg opmærksom på, at man jo godt kunne sammenligne dette forhold med det, der forelå sidste vinter, hvor folketinget gav arbejdsløshedskasserne ret til af deres egne penge at udbetale en ekstra hjælp til dem, der havde gået ledige i 90 dage og derover.

Vi har holdt os til denne grænse med 90 dage; grænsen skal jo være et eller andet sted, og når man har fastsat denne grænse i andre lovforanstaltninger, kan det